

приличното е плодъ на опитътъ, а тя е безъ опитъ; то е слѣдствие отъ живогътъ, а тя сега се учи да живѣе. Да не се злѣ разбере, прочѣе, мисълта ми: азъ поддържахъ системата на законната свобода, но не и правото за бунтувание.

Да дойдемъ сега на прѣдмѣтътъ си. Той се види да е исчерпанъ; обаче, ние не сме казали още всичко: подиръ мъжътъ и жената, родителитѣ и дѣцата, иде отношението на дѣцата едни къмъ други; и слѣдъ като говорихме за синътъ и за дъщерята, сега ще се занимаемъ съ братътъ и сестрата.

Братската любовъ е едно естествено приятелство. Като знаемъ добръ отличителнитѣ черти на приятелството, ние ще притежаваме началата на братската любовъ. Да се занимаемъ, прочѣе, най напрѣдъ съ приятелството въобщѣ. И ние никакъ нѣма да се отдалѣчимъ отъ прѣдмѣтътъ си: Защото приятелството е единъ вѣнкашенъ, но важенъ елементъ за семейството, и играе голѣма роля въ възпитанието.

Приятелството е едно тихо чувство, понѣ въ отношение къмъ другитѣ наши чувства; защото нѣма чувство съвершенно тихо. Всяко чувство е едно движение и дава на душата извѣстно вълнение. Както другитѣ чувства, и приятелството си има своитѣ беспокойствия, досаждения, измамвания, рани и колѣбания; обаче, като се отмахнатъ случайноститѣ които могатъ да го смущаватъ, приятелството донася спокойствие: то се намира у души тѣй съединени помѣжду си, щото то единъ видъ се не усѣща. Въ истинското приятелство приятелитѣ нѣматъ нужда да си засвидѣтелствуватъ.